

ЛІТЕРАТУРА

1. Бех І. Д. Програма українського патріотичного виховання дітей та учнівської молоді / І. Д. Бех, І. К. Чорна. – К.: 2014. – 29 с.
2. Верховинець В. Теорія українського народного танцю / В. Верховинець – К.: Муз. Україна, 1990. – 149 с.
3. Гнатюк В. М. Управління системою національного виховання учнів загальноосвітньої школи : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.01 «Загальна педагогіка та історія педагогіки» / В. М. Гнатюк – Київ, 2000.
4. Коркішко О. Г. Патріотичне виховання як складова частина формування духовності // Гуманізація навчально-виховного процесу: Наук.-метод. зб. Вип. XVIII / За заг. ред. проф. Сипченка В. І. – Слов'янськ: СДП, 2002. – С. 84–87.

Анастасія Педан,

студентка 4 курсу

Факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **О. В. Мартиненко**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

ІГРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ У КОНТЕКСТІ УРОКУ ХОРЕОГРАФІЇ

Важливе місце в хореографічній роботі з дітьми початкового рівня навчання займають ігри. Гра охоплює найрізноманітніші аспекти дидактики: мовленнєвий, математичний, природничий, пізнавальний, розважальний, оздоровчий тощо. Учені підкресливали, що гра – природний супутник життя дитини, джерело радісних емоцій, криниця знань, форма фізичного загартовування, могутній засіб виховного процесу, який позитивно впливає на емоційну сферу дитини, сприяє розвитку лідерських якостей, формує мистецькі смаки (Л. Артемова, Е. Вільчковський, Є. Водовозова, А. Волчинський, О. Запорожець, Г. Лесков, С. Русова, Є. Тіхеева, О. Усова, К. Ушинський, А. Цюль та ін.).

Гра є важливим методом хореографічно-естетичного виховання дітей молодшого віку (О. Акбарова, С. Акішев, О. Мартиненко, А. Шевчук та ін.). Сучасна програма хореографічного мистецтва націлює на широке застосування танцювально-ритмічних ігор, різноманітних музичних вправ, танцювальних рухів тощо. Разом з тим, у практиці роботи дитячих хореографічних колективів місце ігрової діяльності в молодших групах недооцінюється, що призводить до погіршення результативності навчальної роботи, зниження інтересу учнів до хореографічних занять.

Мета – визначити значення ігор в системі хореографічного навчання дітей початкового рівня навчання.

Н. Ветлугіна відзначала: «Якщо діти виховуються в душі відгуку на все прекрасне в житті, отримують враження, займаються різноманітними видами танцювальної діяльності, то їх хореографічні здібності розвиваються плідно й успішно. Ці принципові положення беруть за основу при організації різних видів танцювальної діяльності дітей» [2, с.15].

Головним результатом гри є не тільки задоволення моральних та

соціальних потреб дитини, а отримання через гру дитиною певних знань, закладених у основі створення схеми гри. Дитина як член суспільства осягає все, що відбувається навкруги, і тим самим поступово усвідомлює, як певний рух та жест у танці відображає характер виконання за заданим сюжетом, відображаючи у своїй пластиці, міміці та жестах індивідуально те, що вже раніше бачила або відчувала у житті.

Виконання ігрових танців, колективних вправ у дітей розвиває волю та емоційні якості, організованість, дисциплінованість, дружні взаємини. В процесі проведення ігор на хореографічних заняттях у дошкільнят удосконалюється пам'ять, поглиблюються уявлення про зміст танцю, його жанри, форми, засоби виразності, хореографічні образи в цілому.

О. Буреніна пропонує використовувати комунікативні танці-ігри, які можуть бути ефективним засобом виховання та реалізовувати наступні напрямки виховної роботи: розвиток динамічної боку спілкування: легкості вступу в контакт, ініціативності, готовності до спілкування («Струмочок з хусткою»); розвиток емпатії, співчуття до партнера, емоційності і виразності невербальних засобів спілкування («Гай-да, шевці!»); розвиток позитивного самовідчуття, що пов'язано зі станом розкнутості, впевненості в собі, відчуттям власного емоційного благополуччя, своєю значущістю в дитячому колективі, сформованої позитивної самооцінки («Гра з перешпикуванням»).

О. Мартиненко рекомендує навчати дитину хореографії лише у формі гри, без зайвого навантаження та перевтоми. У навчанні педагог надає перевагу сюжетним та ігровим видам хореографічних завдань («Дерево та листя» (орієнтація у просторі), «Передай що ти бачиш за вікном» (імпровазація) та ін.). В. Пургова пропонує використовувати у хореографічній роботі такі ігри: «Пісенька крокодила» (розвиток акторських здібностей), «Я-чайник» (формування правильного дихання) [4]. На думку Г. Березової, в процесі гри діти можуть яскраво уявити її зміст і легко увійти в образ. Автор пропонує застосовувати ігри для закріплення певних хореографічних завдань («На арені цирку» – закріплення вивченого руху «біг», «Парад» – дотримання інтервалів між парами та ін.) [1].

Отже, завдяки ігровим діям і правилам ігри роблять навчання цікавішим, сприяють розвитку довільної уваги, формуванню передумов для глибокого оволодіння змістом передбаченого програмою матеріалу. Увага дитини в грі спрямована на розгортання ігрової дії, а захопленість ігровою ситуацією є передумовою мимовільного розв'язання завдання гри. Такий широкий спектр навчальних, розвивальних та виховних завдань, який притаманний іграм, дозволяє застосовувати їх в процесі роботи дитячих хореографічних колективів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Березова Г. О. Хореографічна робота з дошкільнятами / Г. О. Березова. – 2 вид. – К. : Муз. Україна, 1989. – 208 с.
2. Бондаренко Л. А. Методика хореографічної роботи в школі і позашкільних закладах / Людмила Бондаренко. – К. : Рад. школа, 1986. – 190 с.

3. Мартиненко О. В. Методика хореографічної роботи з дітьми старшого дошкільного віку : [навч. посіб.] / Олена Володимирівна Мартиненко. – Донецьк: Юго-Восток, 2009. – 156 с.

4. Пуртова Т. В. Учите детей танцевать : [учеб. пособие] / Т. В. Пуртова, А. Н. Беликова, О. В. Кветная. – М. : ВЛАДОС, 2003. – 254 с.

Наталія Семичова,

студентка 1 курсу II (магістерського) рівня вищої освіти факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **А.І.Омельченко**, к.пед.н., доцент (БДПУ)

НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ УЧИЛИЩ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПІСНІ

Процес виховання – це система виховних заходів спрямованих на формування всебічно і гармонійно розвиненої особистості [5, с. 3]. Одним із пріоритетних напрямків організації виховної роботи у Дніпропетровському педагогічному училищі є активне формування у молодой людини відчуття патріотизму, любові до власної Вітчизни та рідного краю. Відзначимо, **що патріотизм** (від гр. patriotes – батьківщина) – любов до своєї батьківщини, відданість своєму народу, гордість за свій народ, прагнення захистити його надбання, продовжити примноження його загальнолюдських і національних морально-духовних цінностей. Як зазначав В. Сухомлинський: «виховання громадянина патріотом – це гармонія розуму, думки, ідей, почуттів, духовних поривів, вчинків» [4, с.16]. Патріотичне виховання покликане виховувати у молодой людини високі моральні ідеали, почуття жертвовного служіння Батьківщині. Відомо, що основні риси громадянина формуються в молодому віці під впливом загальнонародних цінностей, у взаємодії особистості з суспільством, яке на кожному етапі репрезентують родина, школа та різноманітні колективи [2, с. 170]. Справжній патріот любить Батьківщину, не відвертаючись від неї через те, що їй нічим заплатити йому за це і що її народ не досяг рівня культури характерної для європейських суспільств. А головне – патріот не обмежується пасивною любов'ю до рідного краю, він активно працює для свого народу. Його добробуту, розбудови культури й господарства. Він захищає честь своєї держав, примножує її багатства [2, с. 246].

Дієвим засобом патріотичного виховання є пісня. Г. Ващенко зазначав, що українська пісня за змістом і глибиною посідає одне з перших місць серед народів світу. Саме вона підтримує свідомість національної єдності українського народу, любов до Батьківщини і пошану до себе. В училищі постійно проводяться заходи, метою яких є відродження українського народного фольклору. Окрасою концертних програм в виконання величезної кількості патріотичних творів, тих, які створювалися століттями і несуть в собі глибоку любов до Батьківщини, зокрема у виконанні *хорової групи*: «Ой, у лузі червона калина», «Козацькому роду нема переводу», «Стоїть козак на чорній кручі», «Єднаймося, люба родино», «Галичина», Бандуристе, орле сизий», «Хай живе вільна Україна»,